

představenstvo a že podle § 45 stanov náleží ke svolání valné hromady též rozeslání pozvánek s denním pořádkem, jehož určení jest tedy věcí představenstva. Tento názor není správný. Že pořad (program) valné hromady musí býti předem určen, předpisuje § 30 společenstevního zákona. Vzhledem k tomu musí tak učiniti statutární orgán. To je podle § 40 č. e) stanov společná schůze představenstva a dozorčí rady. Jestliže se tak nestalo, nebyla schůze formálně správným způsobem připravena, totiž nebyl určen orgánem k tomu povolaným její program a nemohla se proto o něm pravoplatně usnésti. To, že podle § 9 stanov může každý člen podati na valnou hromadu tak zvaný »volný« návrh, nic nemění na předpisu § 30 zákona spol. a § 40 č. e) stanov. Předpisy §§ 44 a 45 stanov ustanovují pak pouze, kdo a jakým způsobem valnou hromadu svolává, nikoliv však kdo určuje její program. O tom pojednává speciálně ustanovení § 40 č. e) stanov. Nebylo-li toto ustanovení dodrženo, nedošlo k valné hromadě způsobem stanovami určeným a nemohla se tato pravoplatně usnášeti. **R e k u r s n í s o u d** nevyhověl rekursu do tohoto usnesení schváliv právní názor prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Nelze mluvit o nezákonnosti, jestliže rekursní soud schválil potvrzujícím usnesením výklad § 40 e) stanov, jaký podal soud rejstříkový, neboť, je-li podle stanov společným schůzím představenstva a dozorčí rady vyhrazeno připravovati návrhy pro valnou hromadu, nepochybily nižší soudy, vykládají-li toto pravidlo ve smyslu přísnějším, že totiž i pořad valné hromady musí stanoven býti jen na takové společné schůzi. Nesejde na tom, že svolání valné hromady je stanovami uloženo (§ 44) představenstvu, neboť tím má představenstvo provést také to, co bylo v příčině návrhů pro valnou hromadu stanoveno na společné schůzi představenstva a dozorčí rady, tím není nijak vyloučena výhrada stanovená v § 40 e) stanov. Napadené usnesení není tedy nezákonné, neboť se nepřičií jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona (§§ 30, 11 zák. čís. 70/73 ř. z.).

Čís. 14320.

Dala-li matka dítěte zapsati je na farním úřadě do matriky jako nemanželské, není manželi matky dítěte odňato oprávnění k žalobě podle § 158 obč. zák.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, Rv I 1244/33.)

Manželka žalobcova porodila ještě za trvání manželského svazku se žalobcem děcko dne 17. května 1932, jež dala zapsati do matriky křtěnců jako děcko nemanželské. **P r v ý s o u d** vyhověl žalobě manžela matky dítěte, podané podle § 158 obč. zák. na oduznutí manželského původu dítěte. **O d v o l a c í s o u d** k odvolání opatrovníka zřízeného k obhájení manželského původu dítěte změnil rozsudek prvního soudu a žalobu

zamítl. **D ů v o d y:** Hlavní podmínkou žalobního nároku je, by dítě, jehož původu se odporuje, bylo skutečně jako manželské v matrikách zapsáno. Tato podmínka splněna nebyla, neboť dítě, jehož původu odpůrce odporuje, je zapsáno v matrikách jako nemanželské dítě jeho manželky. Tím jest odňat žalobě právní základ, neboť stav, kterého se odpůrce v tomto sporu domáhá, nastal dávno již před podáním žaloby a není třeba jej teprve zjišťovati. Mimo to však ukládá v § 158 obč. zák. zákon otci, který odporuje manželskému zrození dítěte nesoucího jeho jméno, důkaz, že dítě to zploditi nemohl. Důkazu toho žalobce nepodal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, ježto žalobce neprokázal nemožnost zplození dítěte. Pokud jde o právní význam zápisu dítěte do matriky křtěnců jako dítěte nemanželského, uvedeno

v d ů v o d e c h:

Dovolatel právem vytýká právní mylnost názoru odvolacího soudu, že hlavní podmínkou žalobního nároku na oduznání manželského původu dítěte jest, aby dítě bylo zapsáno v matrice jako manželské. Oprávnění manžela k žalobě, kterou odporuje manželskému původu dítěte, jest stanoveno v § 158 obč. zák. a jeho předpokladem jest, že dítě bylo zrozeno v zákonné lhůtě, takže o něm platí podle § 138 obč. zák. zákonná domněnka manželského zrození (viz rozh. čís. 12614 sb. n. s.). Dítě narodilo se dne 17. května 1932 a žalobce žil se svou manželkou ve společné domácnosti po celý rok 1931, takže nelze pochybovati o tom, že se dítě narodilo před uplynutím 300. dne po zrušení manželského svazku. Platí tu tedy zákonná domněnka manželského zrození podle § 138 obč. zák. Na tom nic nemění, že matka dala dítě zapsati na farním úřadě do matriky křtěnců jako nemanželské, neboť tímto zápisem nebylo žalobci odňato oprávnění k žalobě, jež mu poskytuje ustanovení § 158 obč. zák. Zápis dítěte v matrice může býti i dodatečně opraven, což nespadá do oboru působnosti soudů (viz rozhodnutí čís. 4588 sb. n. s.). Úkolem soudu při rozhodování o žalobě podle § 158 obč. zák. jest zjistiti co do manželského původu dítěte pravý stav podle platných zákonných předpisů. Na pouhý zápis v matrice nemohl spolehnouti ani žalobce. Kdyby nechal uplynouti lhůtu stanovenou v § 158 obč. zák. k podání žaloby, pozbyl by vůbec práva k žalobě a zápis dítěte by pak mohl býti opraven v ten smysl, že dítě jest manželské.

Čís. 14321.

Knihovní zápis zákazu zcizení a zavazení podle § 42 odst. 2 vl. nař. čís. 66/30 Sb. z. a n. není na újmu nabytým právům předchozích knihovních věřitelů.

Poznamenání státní záruky podle § 37 zák. čís. 45/30 Sb. z. a n. nepůsobí jako zákaz zcizení a zavazení.

(Rozh. ze dne 17. dubna 1935, R II 111/35.)